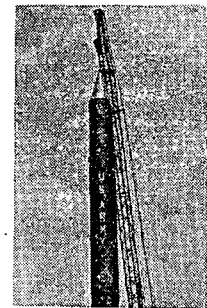

מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?

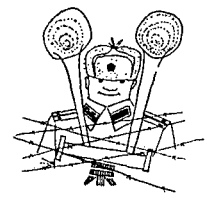
„נשק אטומי וטילו? על זאת כבר קראתי! את אלה כבר ידעתי!“
 אם כזאת תהיה תגובת המפקד הקורא למאמרו של סא"ל י. רביב (עמ' 5) — תעיד היא על טעות בגישה. בסדרת שלוש הסקירות של י. ר. נעשה ניסיון להציג את סוגיית התמורות בצבאות זמננו והלחימה האטומית-הטילית הטקטית בכל היקפה — על המסקנות המתבקשות ממנה. אין מפקד בצה"ל בשנות-הששים למאה, יכול להיות „עסוקימדי“ מכדי שיתפנה להכרת כל אלה. הסקירה הראשונה המופיעה בחוברת זו, מהווה את היסוד לבנין כולו; והנתונים המוצגים בה מכוונים לביסוס הבנתה של התפתחות-התפיסות כולה. והרוצה להבין — תחילה עליו להכיר ולדעת.

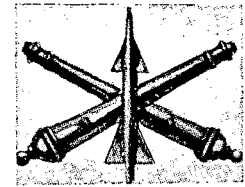
במציאות הפרסומים הקיימת בעולם, רבים היו המקרים בהם הכרנו את מערכי-הנשק הטוביטיים מהופעת סקירות שתורגמו מכתבי-עת אמריקניים, בריטיים, או צרפתיים. אכן, יש וגם פרסומים „מערביים“ מכילים תרגומי סקירות כאלו מירחוניי ברה"מ — על נושאים שלכאורה ידועים במערב היטב-הטוב. יש, כמובן, ענין כפול ומכופל בהצצה למערך-נשק אמריקני דרך אסקלריה סובייטית דוקא. הענין עצמו מוצג כרגיל באורח עובדתי (יש — ובתוספת ניתוח מקצועי זה או אחר); ולעתים אף משתקפות מתוך סקירה כזו גישה וראיה „אחרות“, שיש בהן כדי לחדש משהו. שני הפרקים הניתנים בחוב' זו דנים בנושק-האטומי הטקטי של ארה"ב; הטילים הטקטיים ארוכי-הטווח הנסקרים כאן (עמ' 11) שייכים ל„דור-טילים“ הנמצא עתה בשירות. אך הטילים קצרי-הטווח יחסית (עמ' 13) נסקרו עד לאותם הכלים שכניסתם לשירות עודנה בחזקת צפוי.

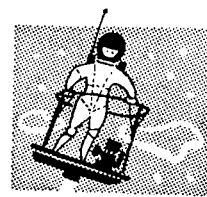
עבודת-ימטה — הריהוי נושא „שגרתו“. כרב, מה יוצר את יכולתו של צבא טוב אם לא צירוף של מעוף ודמיון עם שגרה תכליתית ומושרשת? בצבא צעיר וקצר-מסורת כצבאנו, יש ויש להרבות בלימוד „מניסיונם של אחרים“. סקירתו של רבי-סרן ל. מרחב (עמ' 19) מושתתת בראש-וראשונה על ניסיונם ולקחם של צבאות מזרח-אירופה; מקור שלא הרבינו יחסית. לינוק ממנו. ועם כל הדמיון הבלתי-יגמנע (המאלף אף הוא) שבין תפקידיו ונוהגיו של מטה, בכל מקום ומקום — ניתן ללא-ספק ללמוד מן השוני, הנשקף אף-הוא מסקירה זו.

שתי אסכולות צבאיות גדולות בעולמנו — המזרחית והמערבית. המזרחית אינה משה, כל השנים, מדבקתה המובהקת בחיל ארטילרי חזק, בעל יעודי הכרעה בהתנגשויות כוחות-הקרקע; ואם גם הובלט שם מאוד לאחרונה משקלה של הארטילריה הטילית והאטומית. הרי שלא נגרע דבר מכוחה (ותפקידה) של הארטילריה ה„קניית“-המסורתית. לא זו בלבד, אלא שענף חשוב של הארטילריה ה„בלתי-אטומית“, או „הבלתי-אטומית-בהכרח“ — אותה צורה של הנשק הרקטי-הטקטי, (המהווה את „דור-נכדיה“ של ה„קטיושה“ הנודעת מן השנים 1942-5 — תפתח בהתמדה, באסכולה המערבית לעומת זאת חל — לאחר תקופה של נטיה לצמצום הארטילריה ה„מקובלת“ — מפנה מכריע ויסודי; ועתה, לקראת האפשרות של מלחמות „בלתי-גרעיניות“ מוחזרת עטרתה של זו ליושנה. בסקירה „סיוע ארטילרי משופר — עתה!“ (עמ' 26) נפרסת לעינינו יריעתה של הארטילריה ה„מסורתית“ ועם זאת החדשנית, על שפע הטיפוסים של נשק-ניסוי ואביזרי-עזר חיוניים שבה, ההופכים לאחרונה את המערך הארטילרי מאתמול למתישן במהרה, הן בצידו והן באורחי-הפעולו.

„חלומות הופכים למציאות“ — לא רק בתולדות הציונות אלא גם בטכנולוגיה וארגון צבאיים; ובייחוד — בתקופתנו זו. ויש והחלומות מדרבנים ומגבשים את התפתחותה של המציאות הצבאית. באור זה יש לראות את ה„סיפור הדמיוני“, מפרי-עטו של סא"ל צבי אלון, המביע את שאיפותיו הטכניות (שממילא הן גם סקטיות) של איש-האפסנאות-הצבאית (עמ' 34). למשנה-תוקף, ולהדגשת ההמשלכות שב„חלומות“ אלה, צירפה המערכת למאמר תצלומים אחדים של ציוד הקיים כבר בפועל, שמגלמים את השלב ה„עוברי“ הנוכחי של אבוזרי אפסנאות-המחר.

מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?